

วัตถุประสงค์ของของวิทยานิพนธ์นี้มีอยู่ 3 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาบทบาทและหน้าที่ของอรชุนในคัมภีร์กวักที่ติดตามแนวคิดทางจริยศาสตร์ของไอยเด็กเกอร์ 2) เพื่อศึกษาถึงแนวคิดในเรื่องของความเป็นของแท้ซึ่งเป็นฐานทางจริยศาสตร์ซึ่งปรากฏอยู่ ในแนวคิดและข้อเสนอทางกวิทยาของไอยเด็กเกอร์เพื่อนำมาอธิบาย และ ตีความบทบาทและหน้าที่ของอรชุน และ 3) เพื่อศึกษาแนวคิดในเรื่องทางจริย-ศาสตร์ในคัมภีร์โดยผ่านบทบาทและหน้าที่ของอรชุน ซึ่งปรากฏอยู่ในคัมภีร์กวักที่ติด

ผลการศึกษาพบว่าแนวความคิดในเรื่องของความเป็นของแท้ของไอยเด็กเกอร์ซึ่งเป็นเงื่อนไขของความเป็นไปได้ในแนวคิดทางจริยศาสตร์สามารถที่จะนำมาใช้อธิบายถึงบทบาทและหน้าที่ของอรชุน ในฐานะผู้กระทำการเลือกทางจริยศาสตร์ ซึ่งในตอนแรกนั้นอรชุนรู้สึกท้อแท้และหักโถอยเนื่องจากขาดดงทำกรรมรบราฆ่าพันญาติพี่น้องและบุคคลที่かれพิณในสังคม ณ ทุ่งกรุงเกษตร ดังนั้นอรชุนจึงเลือกที่จะทิ้งหันหลังให้แก่สังคมครั้งนี้ เพื่อคำร่างไว้ซึ่งกฎศีลธรรมดีซึ่งนิมมาแต่โบราณ ซึ่งการกระทำของอรชุนครั้งนี้ถ้าเรานำทฤษฎีของไอยเด็กเกอร์มาอธิบายแล้วอรชุนกำลังถูกครอบงำจากความเป็นพวกราชซึ่งอรชุนไม่ได้ครอบครองตัวเองอย่างแท้จริง อรชุนจึงอยู่ในอัญรูปที่ไอยเด็กเกอร์เรียกว่าความเป็นของเทียม อย่างไรก็ตามพระกุณณะได้เรียกร้องให้อรชุนกลับเข้ามาสู่ตัวตนที่แท้จริงของเขาวง กล่าวคือ อาทิตย์ในฐานะความเป็นไปได้สูงสุดของเขาวง ซึ่งเมื่ออรชุนได้ทราบถึงความเป็นจริงเข่นี้แล้วเขาก็จะตระหนักรู้ถึงความเป็นอันตรายของตนเองว่าเขาก็เป็นกษัตริย์ซึ่งมีหน้าที่ทำสังคมตามหน้าที่ของความเป็นกษัตริย์ และในการทำหน้าที่จากความเป็นกษัตริย์ของอรชุนครั้งนี้ถึงแม้ว่ามันจะเป็นการเป็นภารกิจที่ยากลำบาก แต่นั่นแสดงให้เห็นถึงว่าเขาก็ได้ทำการเลือกอย่างแท้จริง ซึ่งถ้าเรานำทฤษฎีของไอยเด็กเกอร์มาอธิบายแล้วพระกุณณะอยู่ในฐานะของเสียงเรียกแห่งมโนสำนึกของอรชุนเอง ซึ่งอยู่บนฐานคิดที่ว่าอาทิตย์คือพระมันซึ่งเสียงเรียกนั้นเรียกร้องให้อรชุนทำการเลือกจากตัวตนที่แท้จริงของตัวอรชุนเอง ดังนั้นในการทำการวิเคราะห์ในครั้งนี้อรชุนไม่สามารถแยกออกจากพระกุณณะได้ กล่าวคืออรชุนและพระกุณณะเป็นบุคคลเดียวกัน ในการเลือกของอรชุนครั้งนี้นั้นเป็นการที่อรชุนได้เป็นอิสระจากความเป็นพวกราชและได้กระทำการเลือกทางเลือกที่แท้จริงของเขาวง อรชุนจึงอยู่ในอัญรูปของความเป็นของแท้

ดังนั้นเราอาจจะเห็นได้ชัดเจนว่าแนวความคิดในเรื่องของจริยศาสตร์จากปรัชญาของทั้งไอยเด็กเกอร์และคัมภีร์กวักที่ติดนั้นไม่ได้อยู่บนฐานของความดีหรือความเลว แต่อยู่บนฐานที่ว่าผู้ทำการตัดสินใจทาง จริยศาสตร์นั้นได้ตัดสินใจจากตัวตนที่แท้จริงหรือไม่ซึ่งเป็นแนวคิดทางจริยศาสตร์ที่อยู่บนพื้นฐานของแรงจูงใจจากตัวตนซึ่งอยู่เหนือประภากฎารณ์ปกติสามัญ

The aim of this thesis are 1) to study Arjuna's role and duty in the Bhagavad-Gita according to Heidegger's ethical ideas and 2) to study the idea of authenticity which is the basis of ethics emerging in Heidegger's ontological concept and use it to explain and interpret Arjuna's role and duty and finally, 3) to study ethical ideas in the Gita through Arjuna's role and duty existing in the Gita.

The study found that the idea of authenticity which is the condition of the possibility of ethical idea can be used to explain Arjuna's role and duty as an ethical chooser. In the Gita, Arjuna in the first place has a feeling of despondency because he has to kill his own relatives and those whom he respects in the war at Kuruksetra therefore, he choose to shun this war in order that those ancient established moral laws remain the same. This act of Arjuna can be explained by Heidegger's theory of the They by which Arjuna is being dominated so he doesn't own himself fully and is in the mode of inauthenticity. However, Lord Krishna demands that he comeback to his own authentic self, namely, Atman which is his ownmost possibility. When Arjuna realizes this truth, he soon learns about his finite that is his being a king whose duty is to fight in a war. Although in doing so is a violation of these moral laws, it means that he choose his authentic choice and if this is to be explained by Heidegger's theory, Lord Krishna is Arjuna's voice of conscience, based on the idea that Atman is Brahman, which always demand arjuna to choose from his own authentic self, and therefore, in this analysis Arjuna can not be separated from Lord Krishna, says, Arjuna and Lord Krishna is one and the same person. In this choosing Arjuna is independent of the They and choose his own authentic choice therefore, Arjuna is in the mode of authenticity.

It is clearly be seen that the ethical ideas of both Heidegger's and the Gita's philosophy are not based on the idea of goodness and badness but on the basis that one who makes an ethical decision makes a decision from one's own authentic self or not. If the ethical ideas based on the motive from the higher Self beyond ordinary phenomena.